

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B4-2T/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423010125
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2023:1423010125.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. októbra 2023 Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný W. H. M. O. T. X. W. Í. Y. : nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom W. U. XX, C., t. č. v Ústave na výkon väzby Bratislava od 20. októbra 2022

obžalovaný K. C. B. K. B. G. E. Z. T. : nar. XX.XX.XXXX v Y., Z. M.-W., štátny občan Z. M., trvale bytom Bratislava, Š. Y. č. X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 20. októbra 2022

obžalovaný I. M. B. T. V. T. : nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H.-U., Y. č. XX, t. č. v Ústave na výkon väzby Bratislava od 20. októbra 2022

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

v b o d e 1/

obžalovaný W. H. si bez oprávnenia približne od začiatku júna 2022 do 21:00 hod. dňa 20. októbra 2022 po predchádzajúcej telefonickej dohode kupoval od obžalovaného I. M. metamfetamín v rôznych množstvách a v rôznych časoch, väčšinou v objeme približne 20 až 50 gramov, a to väčšinou trikrát do týždňa, ktorý prechovával v mieste svojho trvalého bydliska v rodinnom dome v obci W. U. XX, C., okres S. G., ako aj na O. U., U. XXXX, Bratislava, ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach v Bratislave,

-2- B4-2T/23/2023

a obžalovaný W. H. platil za metamfetamín obžalovanému I. M. nielen v hotovosti pri prevzatí metamfetamínu, ale posielal obžalovanému I. M. peniaze aj na bankový účet, pričom dňa 07. septembra 2022 takto poslal obžalovanému I. M. na bankový účet číslo G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Tatrabanke, a.s., sumu 100,-- eur za kúpený metamfetamín, a potom ešte v dňoch 12. septembra 2022 - 14. októbra 2022 takto poslal obžalovanému I. M. na bankový účet č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Tatrabanke, a.s., peniaze celkovo jedenásťkrát, v celkovej sume 3 440,-- eur za kúpený metamfetamín, a obžalovaný W. H. časť zadováženého metamfetamínu sám užil, a časť zadováženého metamfetamínu bez oprávnenia po predchádzajúcej telefonickej dohode poskytoval zadarmo alebo predával koncovým užívateľom, medzi inými aj S. C., ktorej predával metamfetamín v období od leta roku 2022 až do dňa

18.októbra 2022, Z. D., ktorému predával metamfetamín v období od júna 2022 až do dňa 17.októbra 2022, Y. N., ktorej poskytoval zadarmo metamfetamín v období od leta roku 2022 do konca septembra 2022, Z. I., ktorému predával metamfetamín počas letných mesiacov roku 2022, Š. Y., ktorému predával metamfetamín v letných mesiacoch roku 2022, I. R., ktorému poskytol zadarmo metamfetamín jeden krát v lete roku 2022, Q. H., ktorému poskytoval zadarmo metamfetamín od polovice augusta 2022 do dňa 19.októbra 2022, pričom k predaju a bezplatnému poskytovaniu metamfetamínu vyššie uvedeným koncovým užívateľom dochádzalo najmä v Bratislave v Devínskej Novej Vsi, ako aj na iných nestotožnených miestach najmä v rámci Bratislavy, pričom obžalovaný W. H. naposledy kúpil bez oprávnenia metamfetamín od obžalovaného I. M. dňa 20.októbra 2023 v čase okolo 21:00 hod. pri rodinnom dome obžalovaného I. M. na L. X, Bratislava za sumu 1 500,- eur, ktorú v hotovosti odovzdal obžalovanému I. M., pričom sa jednalo o mikroténové vrečko, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 46984 mg, s priemernou koncentráciou 74,9% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), ďalej o plastové vrečko ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 2346 mg, s priemernou koncentráciou 75,1% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), ďalej o plastové vrečko, v ktorom bolo vložené ďalšie žlté plastové vrečko, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 9516 mg, s priemernou koncentráciou 76,6% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo spolu vo všetkých troch sáčkoch zodpovedá minimálne 588 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a tento metamfetamín prechovával obvinený W. H. bez oprávnenia u seba vo svojich trenírkach až do 21:30 hod., kedy metamfetamín dobrovoľne vydal zasahujúcim príslušníkom Policajného zboru, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

v bode 2/

obžalovaný W. H. bez oprávnenia prechovával od presne nezistenej doby až do 03:10 hod. dňa 21.októbra 2022, v mieste svojho trvalého bydliska v rodinnom dome v obci W. U. XX, C., okres S. G., pre vlastnú potrebu plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného rastlinného materiálu vykazujúceho morfológické znaky typické pre rastlinný rod Cannabis (konope) s hmotnosťou 861 mg, s prítomnosťou ka-

-3- B4-2T/23/2023

kanabinoidov, s priemerným zastúpením tetrahydrokanabinolu 11,4% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

obžalovaný K. C.

v bode 3/

obžalovaný K. C. si bez oprávnenia približne od apríla 2020 do dňa 20.októbra 2022 na presne nezistených miestach zadovážoval od presne nezistenej osoby metamfetamín v presne nezistenom množstve, a tiež kupoval bez oprávnenia metamfetamín od obžalovaného I. M. približne od augusta 2022 do dňa 20.októbra 2022 po predchádzajúcej dohode cez aplikáciu Messenger v rôznych množstvách a v rôznych časoch, väčšinou v objeme približne tri až štyri gramy, a to väčšinou jeden jedenkrát za dva týždne, ktorý prechovával v mieste svojho trvalého bydliska v byte č. 9 na Š. Y. XXXX/X, Bratislava, ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach v Bratislave, a obžalovaný K. C. časť zadováženého metamfetamínu užil sám alebo spoločne s inými koncovými užívateľmi, a časť zadováženého metamfetamínu bez oprávnenia po predchádzajúcej telefonicko dohode poskytoval zadarmo alebo predával koncovým užívateľom, medzi iným aj I. T., ktorému poskytoval zadarmo metamfetamín v roku 2022, I. Y., ktorému poskytoval zadarmo metamfetamín v období roku 2022, S. R., ktorému predával metamfetamín približne od októbra 2021 do polovice októbra 2022, Q. Y., ktorému predával metamfetamín približne od septembra 2022 do dňa 20.októbra 2022, J. Y., ktorému predával metamfetamín približne od apríla 2022 do októbra 2022, N. T., ktorému predával metamfetamín približne od leta 2022 do októbra 2022, N. Y., ktorému predával metamfetamín približne od apríla 2020 do dňa 20.októbra 2022 a počas tohto obdobia predal N. Y. metamfetamín za sumu minimálne vo výške 7 300,- eur, U. G., ktorému predával aj dával zadarmo metamfetamín približne od apríla 2022 do októbra 2022, pričom k predaju a bezplatnému poskytovaniu metamfetamínu

vyššie uvedeným koncovým užívateľom dochádzalo najmä v Bratislave v Devínskej Novej Vsi, ako aj na iných nestotožnených miestach najmä v rámci Bratislavy, a obžalovaný K. C. od presne nezistenej doby až do dňa 20.októbra 2022 do 21:17 hod. prechovával bez oprávnenia vo vrecku svojich nohavíc plastové vrecko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 3560 mg, s priemernou koncentráciou 75,9% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo zodpovedá minimálne 35 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorý mu vypadol počas zadržania príslušníkmi PZ pred vchodom do bytového domu na Š. Y. X, Bratislava, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

obžalovaný I. M.
v bode 4/

-4- B4-2T/23/2023

obžalovaný I. M. si bez oprávnenia približne od októbra 2021 do dňa 20.októbra 2022 na presne nezistených miestach zadovážoval od presne nezistenej osoby metamfetamín v presne nezistenom množstve, ktorý prechovával vo svojom osobnom motorovom vozidle značky Audi A6, čiernej farby, evidenčné číslo vozidla: H.-XXEH, na ktorom sa ako spolujazdec pohyboval najmä po Bratislave, ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach v Bratislave, a obžalovaný I. M. tento zadovážený metamfetamín bez oprávnenia po predchádzajúcej telefonickej dohode predával koncovým užívateľom alebo ho vymieňal za pizzu, medzi iným aj obžalovanému W. H., ktorému predával metamfetamín približne od začiatku júna 2022 do 21:00 hod. dňa 20.októbra 2022 po predchádzajúcej telefonickej dohode v rôznych množstvách a v rôznych časoch, väčšinou v objeme približne 20 až 50 gramov, a to väčšinou trikrát do týždňa, pričom obžalovaný I. M. dostával peniaze od obžalovaného W. H. za metamfetamín nielen v hotovosti pri prevzatí metamfetamínu, ale aj na bankový účet, pričom dňa 07.septembra 2022 takto prijal od obžalovaného W. H. na bankový účet č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Tatrabanke, a.s., sumu 100,-- eur za predaný metamfetamín, a tiež v dňoch 12.septembra 2022 - 14.októbra 2022 takto prijal od obžalovaného W. H. na bankový účet č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Tatrabanke, a.s., peniaze celkovo 11 krát, v celkovej sume 3 440,-- eur za predaný metamfetamín, pričom obžalovaný I. M. bez oprávnenia naposledy predal metamfetamín obžalovanému W. H. dňa 20.októbra 2023 v čase okolo 21:00 hod. pri rodinnom dome obžalovaného I. M. na L. X, Bratislava za sumu 1 500,-- eur, ktorú v hotovosti prevzal od obžalovaného W. H., pričom sa jednalo o mikroténové vrecko, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 46984 mg, s priemernou koncentráciou 74,9% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), ďalej o plastové vrecko ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 2346 mg, s priemernou koncentráciou 75,1% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), ďalej o plastové vrecko, v ktorom bolo vložené ďalšie žlté plastové vrecko, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 9516 mg, s priemernou koncentráciou 76,6% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo spolu vo všetkých troch sáčkoch zodpovedá minimálne 588 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a obžalovaný I. M. bez oprávnenia predával metamfetamín aj ďalším koncovým užívateľom, medzi iným aj obžalovanému K. C., ktorému predával metamfetamín v období od augusta 2022 do dňa 20.októbra 2022, ďalej tiež približne v októbri 2021 predal metamfetamín bližšie nestotožneným osobám, ktoré ho užili následne spoločne s I. Y., ďalej tiež S. C., ktorej predal metamfetamín jedenkrát v presne nezistenom dni v septembri 2022, S. R., ktorému predával metamfetamín približne od októbra 2021 do apríla 2022, S. M., ktorému poskytoval zadarmo a predával metamfetamín od leta 2022 do polovice októbra 2022, N. T., ktorému predával metamfetamín v období leta 2022, Q. H., ktorému vymieňal metamfetamín za pizzu od leta 2022 do polovice októbra 2022, pričom k predaju a bezplatnému poskytovaniu metamfetamínu vyššie uvedeným koncovým užívateľom dochádzalo najmä v blízkosti rodinného domu obžalovaného I. M. na L. X, Bratislava, ako aj na iných nestotožnených miestach najmä v rámci Bratislavy, a obžalovaný I. M. bez oprávnenia od presne nezistenej doby až do dňa 20.októbra 2022 do 21:47 hod. prechovával pod sedadlom spolujazdca vo svojom motorovom

-5- B4-2T/23/2023

vozidle značky Audi A6, čiernej farby, evidenčné číslo vozidla: H.-XXEH, mikroténové vrečko s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 19356 mg, s priemernou koncentráciou 75,4% hmotnostných metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), čo zodpovedá minimálne 190 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré bolo zaistené pri prehliadke vozidla na L. XX, Bratislava, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

T e d a

obžalovaný W. H.

v bode 1/

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako uvedenú v odseku 1/ (psychotropnú látku z rastliny rodu konopa), neoprávnene kúpil, predal, zadovážil psychotropnú látku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách) a vo väčšom rozsahu

v bode 2/

neoprávnene prechovával omamnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu,

obžalovaný K. C.

v bode 3/

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako uvedenú v odseku 1/ (psychotropnú látku z rastliny rodu konopa), neoprávnene kúpil, predal, zadovážil psychotropnú látku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - (po dlhší čas, na viacerých osobách) a vo väčšom rozsahu,

obžalovaný I. M.

v bode 4/

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako uvedenú v odseku 1/ (psychotropnú látku z rastliny rodu konopa), neoprávnene predal, vymenil, zadovážil psychotropnú látku, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách) a vo väčšom rozsahu

č í m s p á c h a l i

obžalovaný W. H.

v bodoch 1/ a 2/

pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona

-6- B4-2T/23/2023

obžalovaný K. C.

v bode 3/

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona

obžalovaný I. M.

v bode 4/

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný W. H.

Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaný sa z a r a d ŭ j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ukladá trest prepadnutia vecí:

-mobilný telefón značky Aligátor, čierno-červenej farby so SIM kartou Orange, č.
170005224799, IMEI 1: 352401113033710, IMEI 2: 352401113158715,
-mobilný telefón značky Motorola, čiernej farby, poškodený display: IMEI:
354264971483817/08 so SIM kartou XXXX XXX XXX,
-čierna digitálna váha, model new Mexico

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

obžalovaný K. C.

Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4
Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.
-7- B4-2T/23/2023

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaný sa z a r a d ŭ j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ukladá trest prepadnutia vecí:

-mobilný telefón značky iPhone 13, ProMax, čiernej farby, poškodený displej, vstupný kód do telefónu:
1992, SIM karta bez PIN,
-digitálna váha.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci

-peňažná hotovosť vo výške 90,-- eur (deväťdesiat eur) uložená u vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva
Policajného zboru Bratislava IV

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

obžalovaný I. M.

Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4
Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaný sa z a r a d ŭ j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci

-mobilný telefón značky iPhone, čiernej farby, vstupný kód do telefónu: 112233,
alebo 8419.

PIN: 8039

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci

-osobné motorové vozidlo značky Audi A6 4F/-/, čierna metalíza, evidenčné číslo vozidla: BT 200 EH,
VIN: WAUZZZ4F86N186699 v správe Úradu pre správu zaisteného majetku.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

-8- B4-2T/23/2023

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. H., obžalovaného K. C. a obžalovaného I. M., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný W. H. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por.

Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný K. C. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por.

Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný I. M. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por.

Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonal a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 172 ods. 2, veta prvá Tr.por. ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.

Obžalovaný W. H. a prokurátor sa po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch vzdali práva na podanie odvolanie. Obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania aj za osoby oprávnené.

Vo vzťahu k jeho osobe rozsudok neobsahuje odôvodnenie.

Pri právnom hodnotení dokazovaním súd dospel k právnomu záveru, že obžalovaný K. C. a obžalovaný I. M. - naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi.

Obžalovaný K. C. podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/, písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr.zák.

Obžalovaný I. M. podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/, písm. d/ Tr.zák. s poukazom na 138 písm. j/ Tr.zák.

Objektom tohto žalovaného trestného činu - obzvlášť zločinu je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov.

Prechovávanie po akúkoľvek dobu sa rozumie akýkoľvek spôsob neoprávneného držania, pričom páchatel ju nemusí mať priamo u seba, avšak musí ich mať vo svojej moci, v dispozícii.

Neoprávnené kúpil (vo vzťahu k obžalovanému K. C.) - vyjadruje získanie predmetnej látky za finančné prostriedky (či už hotovostné alebo bezhotovostné) bez ohľadu na to, či k prevodu, resp. odovzdaniu finančných prostriedkov, ako i samotnej zakázanej látky už prišlo alebo nie.

Zadováženie vyjadruje zadováženie predmetných látok akýkoľvek iným spôsobom, pričom môže ísť o zadováženie pre seba alebo pre inú osobu.

Predaj vyjadruje zbavenie sa predmetnej látky za finančné prostriedky - teda za peniaze. V prípade obžalovaných K. C. - išlo o osoby - konzumentov - I. Y., I. T., S. R., Q. Y., J. Y., N. T., N. Y., U. G.. V danom prípade išlo o viac osôb (§ 127 ods. 12 Tr.zák. -

-10- B4-2T/23/2023

viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby). Obdobne to bolo i vo vzťahu k obžalovanému I. M. išlo o osoby - konzumentov - I. Y., S. C., S. M., N. T., Q. H., S. R.. Jednotlivým osobám poskytoval predmetné látky i bezodplatne. Aj v jeho prípade išlo o viac ako tri osoby. Vo vzťahu k obžalovanému K. C. išlo aj o dlhší čas - približne od mesiaca apríl 2020 do dňa 20.októbra 2022 (obžalovaný bol zadržaný políciou a následne bol obmedzený na osobnej slobode). Samotný rozsah činu vo vzťahu k obžalovanému K. C. vyplynul nielen z jeho samotnej výpovede, ale i z výpovede svedkov, ktorí od neho kupovali predmetnú látku a za sumu minimálne vo výške 7 300,-- eur (každý deň za 10 eur, a to pravidelne počas predmetného obdobia). Obdobne to bolo i vo vzťahu k obžalovanému I. M. - súd v tomto smere poukazuje na jeho bankový účet, kde mu boli posielané peniaze a to v hodnote minimálne v sume 5 040 eur.

Pokiaľ išlo o metamfetamín tento je podľa zákona č. č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný K. C. a obžalovaný I. M. konali ako plne trestne zodpovedné subjekty a to v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr.zák. - kedy svojím konaním chceli porušiť právne normy zakazujúce nelegálny predaj ako i prechovávanie drog.

Stupeň nebezpečnosti a protiprávnosti konania obžalovaných je daný predovšetkým záujmom na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami ako omamných tak i psychotropných látok. Zákon pri postihovaní drogových trestných činov vedome rozlíšil tzv. „spotrebnú držbu“, ktorá je v závislosti od množstva penalizovaná ako prečin a následne od skutkovej podstaty, kde nejde o spotrebnú držbu, ktorá je penalizovaná ako zločin a obzvlášť závažný zločin a od predmetného je následne stanovená i trestná sadzba.

Základná trestná sadzba pri predmetnom žalovanom trestnom čine - obzvlášť závažnom zločine - je desať rokov - pätnásť rokov.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najvyšším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám.

-11- B4-2T/23/2023

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnuť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr.zák. a prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. a/ - m/ Tr.zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr.zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, prirážajúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Všeobecne ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. zavádza povinnosť súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu skúmať vzájomný pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností a ich stupeň závažnosti. Vzájomným pomerom sa rozumie aritmetický pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností vyjadrený v číslach. Všetky poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, ktoré budú tvoriť vzájomný pomer, musia byť

vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Miera závažnosti jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností musí byť taktiež nepochybne a spoľahlivo preukázaná.

Súd v danej veci vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným aplikoval STANOVISKO trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, pod sp.zn. Tpj/55/2016, ... ak možno páchatelovi trestného činu pri uzatváraní a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad amior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keď páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

-12- B4-2T/23/2023

Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody o vine a treste súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní) v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné procesné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - R 12/2017).

Je potom na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť - čo v danom prípade aj vykonal - pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr.zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr.zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení - uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Záveru na primeranosť a najmä zákonnosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

I keď obžalovaní v mene obhajcov navrhovali súdu v predmetnej veci, aby aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. - mimoriadne zníženie trestu súd predmetné neaplikoval.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerané prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. toto možno aplikovať iba v prípade existencie výnimočných okolností prípadu alebo špecifických, resp. mimoriadnych pomerov páchatela. Tieto podmienky v prejednávanej veci splnené neboli vo vzťahu k obžalovaným K. C. a I. M..

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa výnimočné okolnosti posudzujú z hľadiska pomerov páchatela a skutkových okolností.

Pod pojmom okolností prípadu sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu. Ide teda v súhrne
-13- B4-2T/23/2023

o viaceré, nie bežné sa vyskytujúce sa skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatelom a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie a mali teda vplyv na spáchanie trestného činu. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napr. skutočnosť, že sa páchatel dopustil obzvlášť závažného zločinu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchatela. Inými slovami musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu.

Pokiaľ ide o pomery páchatela, rozumie sa nimi osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký test pre rôznych páchatelov rôzne citelný. Pri hodnotení pomerov páchatela je potrebné hodnotiť nielen osobné, ale aj rodinné pomery. Pri aplikovaní tohto ustanovenia Trestného zákona sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zrejmé, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Hodnotia sa teda osobné a rodinné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad majetkové pomery páchatela, jeho zdravotný stav, zdravotný stav jeho rodiny, či starostlivosť o početnú rodinu. Podľa ustálenej súdnej praxe však za mimoriadne pomery páchatela nemožno pokladať dobrú povesť, ani okolnosť, že viedol riadny život pracujúceho človeka a doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd v tejto súvislosti poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky - nález zo dňa 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý v otázke ukladania trestov „považoval za potrebné pripomenúť, že v praxi sa oveľa častejšie vyskytujú bežné (nemimoriadne) okolnosti než okolnosti mimoriadne“.

Takéto špecifické okolnosti v prejednávanej veci absentujú u obžalovaných. V prejednávanej veci neboli zistené žiadne špecifické skutočnosti, ktoré by ovplyvnili konanie obžalovaných a ktoré by následne mali vplyv na spáchanie trestného činu. Predmetné výnimočné okolnosti prípadu, ani výnimočné pomery páchatela z vykonaného dokazovania, resp. z obsahu spisového materiálu tak nevyplývali.

Súd vo veci musel prihliadať i na značnú spoločenskú nebezpečnosť. Ide o vysoko rozvinutú trestnú činnosť, a práve na potrebu riešiť predmetnú drogovú problematiku vo vzťahu k dilerom drog a to v danom prípade obaja obžalovaní aj boli. Preto na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) tresty v prípade uznania viny.

Vo vzťahu ku svedkom - ktorých súd poňal ako konzumentov - išlo o pravidelných konzumentov a teda kupujúcich vo vzťahu k obžalovaným a zo strany obžalovaných predávajúcich.

Že v danom prípade ide o mimoriadne závažnú trestnú činnosť - vyplýva i z trestnej sadzby, ktorú Trestný zákon za spáchanie tohto trestného činu dovoľuje uložiť a i na stúpajúci trend tejto činnosti, ktorá má ťažko vyčísliteľné následky pre život a zdravie.

-14- B4-2T/23/2023

Trest by mal byť vždy dostatočne spôsobilý pôsobiť i preventívne a odradiť iných od páchania trestných činov drogového charakteru.

Na druhej strane možno súhlasiť, že uloženie trestu hoci aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere desať rokov obžalovaným je neprímerane prísne a preto súd mal za to, že keďže na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. vo vzťahu k obžalovaným neboli splnené podmienky - súd preto využil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. a uložil obžalovaným podľa § 39 ods. 4 Tr.zák. tresty odňatia slobody znížené o jednu tretinu, pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, alebo

Podľa § 39 ods. 4 Tr.zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Takýto postup bol možný i s poukazom na vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. - teda, že je vinný - ktoré obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní dňa 03.júla 2023.

Obaja obžalovaní - sa ku skutku kladenému za vinu priznali a jeho spáchanie oľutovali. Súd vo vzťahu k obom obžalovaným aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. Úprimnosť svojho priznania obžalovaní a ľútosť obžalovaní prejavili na hlavnom pojednávaní jednak svojím vyhlásením o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. a tiež svojím, výslovným vyjadrením v rámci záverečnej reči a práva posledného slova.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. - tu súd poukazuje na jeho výklad, ktorý bol predmetom zjednocovania rozdielného výkladu - a jeho Stanovisko Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016. Na to, aby súd mohol predmetnú poľahčujúcu okolnosť priznať páchatelovi vyžaduje sa aktívnejšia účasť páchatela ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu.

Obžalovaný K. C. už v prípravnom konaní sa ku skutku kladenému mu za vinu priznal. Okrem vlastného priznania, popísal ako si zabezpečoval pervitín aj od obžalovaného I. M.. V súvislosti s osobou obžalovaného I. M. popísal kde sa stretávali, aké množstvo a ako často kupoval, za akú cenu a vo vzťahu k obžalovanému I. M. ako i obžalovanému W. H. vypovedal.

Takto už v prípravnom konaní bolo možné vytvoriť komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, ako i aktívna účasť obžalovaného svojou výpoveďou vo vzťahu k spoluobžalovaným. Obžalovaný tak súčasne pomáhal objasňovať trestnú činu, pre ktorú bol sám stíhaný a súčasne jeho postoj pomohol objasňovať

-15- B4-2T/23/2023

zo začiatku i trestnú činnosť obžalovaného I. M. a to v tom smere, že obžalovaný I. M. počas prípravného konania využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Obžalovanému K. C. preto priznal i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák.

Vo vzťahu k obžalovanému K. C. súd neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. a to vedenie riadneho života.

Pod vedením riadneho života podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. treba rozumieť také správanie, ktorým sa páchatel nikdy predtým nedopustil žiadneho trestného činu a nedostal sa do vážneho rozporu s inými normami, ktoré sú v spoločnosti všeobecne akceptované ako dôležité.

Súd odsúdenia vo vzťahu k obžalovanému (odpis registra trestov - Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 0T/138/2014 a Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 6T/6/2019) nevyhodnotil podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., V oboch prípadoch sa osvedčil - bývalým Okresným súdom Bratislava IV, pod sp.zn. 6T/6/2019 to bolo dňa 17.marca 2021.

Teraz žalované skutky boli páchané obžalovaným v časovom období od mesiaca apríl 2020 do dňa 20.októbra 2022.

Na druhej strane vo vzťahu k obžalovanému súd poukazuje na priestupky, ktoré boli dokonané obžalovaným a to za časové obdobie od 02.januára 2018 do 29.apríla 2023. I keď v danom prípade ide celkovo o 15 priestupkov, ktoré boli dokonané na úseku cestnej premávky - išlo nielen o menej závažné priestupky v cestnej premávke. V dvoch prípadoch išlo o vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky - čo mu zodpovedala i pokuta vo výške 500 eur a zákaz činnosti vedenia motorového vozidla na dobu dva roky a v druhom prípade opätovne pokuta vo výške 200 eur a zákaz činnosti vedenia

motorového vozidla na dobu desať mesiacov. Následné priestupky boli ukladané vo forme napomenutia a blokových pokút v rozmedzí 20 eur až 60 eur.

Poľahčujúcu okolnosť vedenia riadneho života, možno obžalovanému podľa vyššie uvedeného priznať len vtedy, ak sa do spáchania prejednávanej trestnej činnosti nikdy vážnym spôsobom neprevinil proti právnym normám. Početnosť priestupkov spáchaných obžalovaným, aj keď ide „len“ o priestupky v cestnej premávke, vylučuje tiež záver o vedení riadneho života.

Obžalovaný I. M. do spáchania žalovaného skutku i po ňom viedol riadny život. Predmetná skutočnosť vyplynula ako z odpisu registra trestov - ktorý bol ku dňu hlavného pojednávania bez záznamu, ale i z evidencie priestupkov, v rámci ktorého bolo za časové obdobie od 13.júna 2019 do 29.apríla 2023 - uvedený len jeden priestupok a to dňa 13.júna 2019 - išlo o nahlas počúvanie prenosného reproduktora s uložením pokuty vo výške 10 eur. V tomto prípade vzhľadom na vek obžalovaného (17 rokov) možno skutočne hovoriť o mladíckej nerozvážnosti, ktorá preto zo strany súdu nemala za to, že by nevedel riadny život.

Priznaná mu tak bola poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák.

Súd vo vzťahu k jeho osobe neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr.zák. (primerane - spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ak táto skutoč-

nosť mal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť). Bolo síce vo veci preukázané, že išlo o osobu vo veku 19 rokov a viac - teda išlo o osobu vo veku blízkom veku mladistvých. Nebola však naplnená - ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Obžalovaný i napriek takémuto mladému veku si bol plne vedomý svojej protiprávnej činnosti najmä vo vzťahu k predaju, zadovažovaniu a prechovávaniu drog. Na predmetnej trestnej činnosti aktívne participoval, tým, že predmetné drogy predával a z takého predaja použil pre svoju potrebu. Na predmetnú činnosť nebol nikým nútený vykonávať toto protiprávne konanie. Vedel, že ide o trestnú činnosť zakázanú a riadne sankcionovanú zákonom. Naopak je veľmi zarážajúce, že napriek takémuto mladému veku bol aktívnym článkom v predmetnom protiprávnom konaní - drogy zadovažoval, predával koncovým užívateľom, predával ich aj spoluobžalovaným za čo aj od nich obdržal finančné prostriedky (obžalovaný W. H.) na svoj účet. Obdobne to bolo i vo vzťahu k obžalovanému K. C..

Súd vo veci poukazuje na jeho vek a v tejto súvislosti, že v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť. Nebolo u neho navrhované nevykonávať žiadne liečenie ochranné a nebola u neho detegovaná závislosť od alkoholu a iných psychoaktívnych látok.

Pokiaľ išlo vo vzťahu k obžalovanému o jeho pracovné návyky - vychádzajúc z lustrácie Sociálnej poisťovne - č. I. 1932-1939 - ani tieto nedávajú indikátor o jeho záujme riadne pracovať. Súd vo veci poukazuje - s prihliadnutím na vymeriavacie základy - len tieto časové obdobia jún 2019 - vymeriavací základ 166,44 eur - jún 2019 (Študentský servis, s.r.o., sídlo Košice-Západ, apríl 2021 - vymeriavací základ 427,45 eur a máj 2021 - vymeriavací základ 885,31 eur (v oboch prípadoch EPF Group, a.s. so sídlom Bratislava). Súd podotýka, že predmetnú lustráciu Sociálnej poisťovne si vyžiadal za časové obdobie od 01.januára 2018 do 29.mája 2023.

Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že má oporu v rodine a teda silné rodinné zázemie - toto malo byť takéto i pred spáchaním predmetného protiprávneho konania. V tomto smere neobstojí ani skutočnosť, že je otcom maloletej dcéry narodenej 26.12.2021. Tu je potrebné poznamenať - že už v čase gravidity matky maloletého dieťaťa ako i narodenia maloletej dcéry - mal obžalovaný predmetnú trestnú činnosť vykonávať (október 2021 - 20.október 2022) - z uvedeného vyplýva tak, že ani samotná gravidita ho neprimäla k tomu, aby sa trestnej činnosti vyvaroval a teda aby zmenil svoj postoj k životu, nadobudol stabilné pracovné návyky - na základe, ktorých by nielen sebe, ale i partnerke vedel zabezpečiť legálny zdroj svojich príjmov. Naopak z predmetného je vidieť, že v takejto situácii sa zachoval nezodpovedne. Práve i samotným narodením maloletej dcéry bolo dôvodné očakávať, že sa primerane tejto situácii zariadi - nakoľko nesie zodpovednosť za zabezpečenie finančných prostriedkov nielen pre seba samého - ale je povinný zabezpečovať finančne i svoje dieťa a navyiac toto vychovávať, osobne sa o neho starať. Z lustrácie Sociálnej poisťovne - ktorú súd vo vzťahu k jeho vyššie rozviedol však tomuto nezodpovedalo.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému

-17- B4-2T/23/2023

činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Vyššie uvedené znamená a teda súd dodáva, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského zdravia a života pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok (v tomto prípade), a to i za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustili obžalovaní, v čase sa prejavil práve predmetný prvok generálnej prevencie. Na strane druhej Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 38 ods. 4 Tr.zák. hovorí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenia páchatel'a spoločnou. Preto z uvedeného vyplýva a teda je zřejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na predmetnú generálnu prevenciu, ale i na individuálnu - trest nemôže spĺňať len represívnu funkciu, ale i prevýchovnú - a tieto musia byť vyvážené.

Súd v tomto smere akceptuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie, keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Súd mal za to, že predmetná sankcia (výmera) je primeraná, účinná a odradzujúca.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradi súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4, veta prvá Tr.zák. súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr.zák. súd aplikoval vo vzťahu k obžalovaným.

Práve s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. - ktoré pripúšťa výnimku možnosti zaradenia do iného ústavu, ako by mal byť zaradený súd v danom prípade aplikoval.

Kritéria zákona pre zaraďovanie páchatel'ov do nápravových skupín nemožno totiž uplatňovať len mechanicky. Zásadu individualizácie trestu treba rešpektovať aj pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Sama povaha trestného činu, prípadne recidíva páchatel'a ešte nevyjadrujú vždy presne stupeň a povahu narušenia páchatel'a.

Mieru narušenia páchatel'a treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho morálneho narušenia. Súd má v danom prípade za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

-18- B4-2T/23/2023

U obžalovaných nie je hĺbka a intenzita narušenia taká, že by museli byť zaradení do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Naviac v osobách obžalovaných ide o osoby, ktoré nemajú sklony ku páchaniu násilnej trestnej činnosti - tieto okolnosti zohrali pri predmetnom zaradení do výkonu trestu dôležitú a rozhodujúcu úlohu v tejto časti.

Podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad súd uloží páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky. Súd teda ukladá ochranný dohľad obligatórne páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin a na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obe podmienky musia byť splnené kumulatívne ako to bolo i v danom prípade.

Ochranný dohľad v trvaní jeden rok u oboch obžalovaných podľa názoru súdu postačia na prevýchovu obžalovaných.

Predmetný ochranný dohľad - t.j. výkon tohto ochranného opatrenia bude vykonávať probačný a mediačný úradník po tom, čo budú obžalovaní prepustení z výkonu trestu a preto ich povinnosťou sa bude po výkone trestu odňatia slobody dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi v mieste svojho bydliska.

Práve i predmetným dohľadom obžalovaných (po vykonaní predmetného výkonu trestu odňatia slobody) bude zabezpečené, aby sa mohli zaradiť do spoločnosti opätovne a je to práve probačný a mediačný úradník, ktorý im bude k tomuto tiež napomáhať.

Vo vzťahu k obžalovaným boli uložené i tresty prepadnutia vecí, ktoré boli použité na spáchanie predmetnej trestnej činnosti a boli v ich osobnom vlastníctve - § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - obžalovanému K. C. bol uložený trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu - špecifikovaný vo výrokovej časti rozsudku a u obžalovaného I. M. - tiež trest prepadnutia mobilného telefónu - špecifikovaný vo výrokovej časti rozsudku. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát (§ 60 ods. 5 Tr.zák.). Dokazovaním vo vzťahu k obžalovanému I. M. bolo preukázané - že motorové vozidlo - špecifikované vo výrokovej časti rozsudku bolo vo vlastníctve obžalovaného a toto bolo výnosom trestnej činnosti (§ 60 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr.zák.). Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát (§ 60 ods. 5 Tr.zák.). Obdobne postupoval aj vo vzťahu k peňažnej hotovosti vo výške 90 eur vo vzťahu k obžalovanému K. C. (§ 60 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr.zák.). Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát (§ 60 ods. 5 Tr.zák.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tu-najšieho súdu.